

Rog să ajungă urgent în
posesia responsabilei
Departamentului
Misiunea Femeii.
Mulțumesc!

Ziua Misiunii Femeii

6 iunie 2015

Putere spirituală pentru un timp ca acesta

*Material pregătit de
Ella Louise Smith Simmons, vicepreședinte,
Conferința Generală a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea
Seminar – Dorothy Watts
Editor – Carolyn Kujawa*

Conferința Generală a
Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea
Departamentul Misiunea Femeii

Cuprins

Despre autor	4
Povestirea pentru copii – Puterea spirituală	5
Predica: Putere spirituală pentru un timp ca acesta	8
Seminar: Frumusețea spirituală	16
Istoria Departamentului Misiunea Femeii	34

SEVENTH-DAY
ADVENTIST
CHURCH

General Conference
World Headquarters

Department of Women's Ministries

12501 Old Columbia Pike
Silver Spring, Maryland
20904-6600 USA
Telephone (301) 680-6608
Fax (301) 680-6600
<http://wm.gc.adventist.org>

27 ianuarie 2015

Dragi lideri ai Departamentului Misiunea Femeii,

Vă transmit salutări cu bucurie. Dați-mi voie să încep cu o întrebare: „Credeti că Isus va reveni?” Știu că majoritatea sau chiar toate vom răspunde la fel: „Da, credem.” Următoarea întrebare ar fi: „Este modul tău de viață o mărturie pentru lume că Isus Se va întoarce?”

Materialele pregătite pentru Ziua Misiunii Femeii pun accentul pe a fi gata pentru revenirea lui Isus foarte curând. În mesajul prediciei – „Putere spirituală pentru un timp ca acesta” –, autoarea noastră, dr. Ella Louise Smith Simmons, care este în prezent prima femeie care slujește ca vicepreședinte al Conferinței Generale, ne provoacă să ne analizăm viața și impactul acesteia asupra celor din jurul nostru. De asemenea, ne îndeamnă să ne asigurăm că purtăm armura lui Dumnezeu, conform celor scrise de apostolul Pavel în Efeseni 6.

Trăim într-o lume care ne confruntă zilnic cu provocări, dar cea mai mare dintre toate este provocarea de a trăi asemenea lui Isus, indiferent de circumstanțele vieții. Trebuie să fim gata să-L mărturisim pe Isus într-o vreme ca aceasta. Nu-L putem dezonoara. El ne este ghid, ne oferă tărie, confort, pace și, mai mult decât orice, El este Mântuitorul nostru.

Vă trimitem aceste resurse împreună cu rugăciunile și dragostea noastră și vă rugăm să le încurajați pe surorile noastre să trăiască fiecare zi așa cum ar face-o Isus. Pentru a face aceasta, să ne aducem aminte de cuvintele pe care Pavel ni le adresează fiecareia: „Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor Diavolului” (Efeseni 6:11).

Heather-Dawn Small, GCWM Director

Despre autor

Ella Louise Smith Simmons are onoarea să fie prima femeie care slujește ca vicepreședinte a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea la nivel mondial. A fost aleasă în această poziție la Sesiunea Conferinței Generale din 2005, care s-a desfășurat în St. Louis, Missouri.

Ca educator de-a lungul carierei sale, a slujit ca președinte al Departamentului Educație (Universitatea de Stat din Kentucky), pedagog asociat (Universitatea din Louisville) și profesor (Universitatea Oakwood, Universitatea La Sierra).

Ea a câștigat experiență în administrație, lucrând ca vicepreședinte academic la Universitatea Oakwood și decan și președinte academic în cadrul Universității La Sierra. Ella Simmons a fost o membră proeminentă în Comitetul de Acreditare din cadrul bisericii și comunitate. A urmat un master la Universitatea Andrews și un doctorat la Universitatea Louisville.

Împreună cu soțul ei, Nord, profesor pensionar, au doi copii adulți, Darryl și Christopher, care sunt educatori la rândul lor.

Povestirea pentru copii

Puterea spirituală

Fiecare dintre noi avem momente de putere spirituală, momente de inspirație și revelație. Trebuie să le cufundăm adânc în cămăruțele sufletului nostru. Făcând astfel, pregătim rezerva spirituală pentru perioadele dificile din viața personală.

Neil L. Andersen

Aplicație

Cum ne ajută mușchii?

Atunci când ne exersăm mușchii, ei devin mai puternici și capabili pentru sarcini mai mari. Când nu îi folosim, mușchii slăbesc și se micșorează. Exercițiul fizic ne ajută să avem mușchi puternici.

Avem nevoie, de asemenea, să devenim mai puternici din punct de vedere spiritual, cu o iubire mai puternică pentru Isus.

[Întreabă-i pe copii] ***Cum putem deveni mai puternici pe plan spiritual?*** [Încurajează copiii să vină cu idei. Iată câteva posibile răspunsuri: Păstrând legământul făcut la botez, ascultând de părinți, rugându-ne, participând la programul bisericii, studiind Biblia etc.]

[Întreabă] **De ce este important să fim puternici spiritual?** [Posibile răspunsuri: Ca să rezistăm ispitelor, să fim inspirați de Duhul Sfânt în deciziile noastre, să alegem să facem binele.]

Trebuie să dezvoltăm în aceeași măsură puterea spirituală, cât și pe cea fizică.

Există o istorie biblică despre un om foarte puternic din punct de vedere fizic. Numele lui este Samson. El a fost chemat de Dumnezeu să-i elibereze pe israeliți de sub jugul filistenilor. Misiunea lui necesita putere fizică. Domnul a încheiat un legământ cu Samson, promițându-i că atâta timp cât îi va fi credincios, va avea și putere fizică neobișnuită. Semnul acestui legământ era să-și păstreze părul lung.

Samson a fost atât de puternic, încât a ucis un leu, folosindu-se doar de brațul său, și a ucis, de asemenea, mulți filistenii înrăiți. Filistenii au dorit să știe de unde venea puterea miraculoasă a lui Samson.

Samson a îndrăgit pe una dintre fetele lor, numită Dalila. Într-o zi, un filistean a venit la Dalila și i-a promis că, dacă va afla care este secretul puterii lui Samson, o va răsplăti cu mulți bani. Samson nu a vrut să-i dezvăluie misterul, dar ea a tot insistat în fiecare zi, până când nu a putut să mai reziste. I-a spus, în cele din urmă, că Dumnezeu i-a promis că va avea o putere deosebită atâta timp cât va păstra legământul și nu își va tăia părul.

În acea seară, Dalila a așteptat până când el a adormit și apoi i-a tăiat părul. Odată cu acesta, puterea l-a părăsit. Ea le-a spus filistenilor că Samson era slab acum și ei l-au prins și l-au aruncat în închisoare.

[Întreabă-i pe copii] **Ce i-au promis filistenii Dalilei dacă îi va ajuta să-l prindă pe Samson?**

[Întreabă] **De ce credeți că oamenii sunt uneori ispitiți să facă rău în schimbul banilor? Ați fi dispuși să faceți ceva rău pentru a primi o sumă mare de bani? Cum putem evita o astfel de situație?**

De fapt, puterea lui Samson nu consta în părul său lung. Acesta era doar un semn al ascultării lui de Dumnezeu. Când Samson a încălcat legământul de credințioșie, Dumnezeu i-a retras puterea fizică miraculoasă.

[Întreabă] ***Ce fel de putere credeți că este mai important să ai – fizică sau spirituală? De ce?***

E bine să fii puternic din punct de vedere fizic, dar e mult mai important să fii puternic/ă pe plan spiritual. Unele persoane nu pot să-și dezvolte mușchi foarte puternici, dar oricine dorește poate crește în putere spirituală.

Când devin slabi pe plan spiritual, oamenii pot cădea pradă ispitelor, păcatului și pot pierde călăuzirea Duhului Sfânt. În această situație, nu vor mai fi capabili să facă lucrarea la care Isus i-a chemat – să împărtășească dragostea Sa și să-i binecuvânteze pe alții.

Pentru a dezvolta puterea spirituală, trebuie să trăim așa cum ne învață Isus – studiind Biblia, rugându-ne, descoperind istoriile eroilor Bibliei – acasă și la Școala de Sabat. Astfel, Dumnezeu ne va face să fim puternici spiritual și vom fi blânzi, altruști, gata să-i ajutăm pe ceilalți, experimentând iubirea lui Isus și vorbindu-le altora despre ea. Vom fi cu adevărat fericiți.

PREDICA

Putere spirituală pentru un timp ca acesta

Ella Louis Smith Simmons

Introducere

De ce crezi că te afli în poziția actuală? De ce lucrezi acolo unde lucrezi? De ce locuiești acolo unde locuiești acum? De ce mergi la școala unde ești înscris/ă? De ce mergi la biserica la care mergi acum? Faci ceea ce faci pentru că Dumnezeu a rânduit să fii acolo și aici „pentru un timp ca acesta”.

Din când în când, ne surprindem că ne aflăm într-un moment care poate fi numit un „punct-cheie” al istoriei. Când mă gândesc ce se întâmplă în cultura noastră chiar acum și iau în considerare faptul că trăim timpul din urmă al istoriei pământului, cred ne aflăm într-un moment strategic. Tu și cu mine suntem aici și avem oportunitatea vieții: să trăim astfel încât Dumnezeu să fie onorat într-o vreme ca aceasta.

Scopul precis al lui Dumnezeu pentru viața noastră

Lecția din Scriptură se găsește în Romani 12. Să citim împreună versetele 1-8. Pentru a personaliza pasajul, voi folosi adresarea la genul feminin acolo unde în original este genul masculin.

„Vă îndemn dar, *surorilor*, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din

partea voastră o slujbă duhovnicească. Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu, cea bună, plăcută și desăvârșită.

Prin harul care mi-a fost dat, eu spun *fiecăreia* dintre voi, să nu aibă despre sine o părere mai înaltă decât se cuvine, ci să aibă simțiri cumpătate despre sine, potrivit cu măsura de credință pe care a împărțit-o Dumnezeu *fiecăreia*. Căci, după cum într-un trup avem mai multe mădule, și mădulele n-au toate aceeași slujbă, tot așa și noi, care suntem multe, alcătuim un singur trup în Hristos, dar, fiecare în parte, suntem mădule unii altora. Deoarece avem felurite daruri, după harul care ne-a fost dat, cine are darul prorociei să-l întrebuințeze după măsura credinței ei. Cine este chemat la o slujbă să se țină de slujba ei. Cine învață pe alții să se țină de învățătură. Cine îmbărbătează pe alții să se țină de îmbărbătare. Cine dă să dea cu inimă largă. Cine cârmuiește să cârmuiască cu râvnă. Cine face milostenie s-o facă cu bucurie” (Romani 12:1-8).

Probabil că mulți ați auzit despre „Kentucky Derby”, care se desfășoară în Louisville, Kentucky, la sfârșitul primei săptămâni din luna martie a fiecărui an. Este o cursă de cai faimoasă cu participare largă. Aceasta strânge laolaltă persoane de toate clasele sociale, incluzând staruri de film, lideri politici, oameni de viță regală, fermieri și muncitori. Tineri și vârstnici participă împreună la această cursă, unii dintre ei sperând să obțină lozul câștigător, alții dorind doar să se bucure de festivitate.

Printre multe altele, Derby este cunoscut pentru parada de pălării luxoase. Femeile sunt prinse în mod special de mania pălăriilor, deși mulți bărbați își etalează și ei echipamentul special. Dacă vizitezi orașul Louisville în timpul celor două săptămâni ale festivalului și, în mod special, în weekendul culminant, vei avea parte de o etalare uimitoare de pălării și porturi capilare.

Pe durata celei mai recente ediții a festivalului Derby, multe pălării elegante și elaborate au împodobit femeile participante la această cursă. O astfel de scenă ne poate conduce cu gândul la o meditație mai profundă: Împodobite cu pălării fermecătoare, acele capete erau frumoase în exterior, dar ce se afla oare în interiorul lor? Cu ce gânduri și-au umplut mintea acele femei? Ce fel de motivații aveau? Aveau ele vreun impact în lume, dincolo de această etalare? Erau ele mai valoroase decât o bomboană frumoasă? Își prețuiau ele familiile, vecinii, concetățenii și națiunea?

Smochinul

O istorie din Noul Testament ne relatează că, într-o zi, Isus a avut parte de o scenă frumoasă, în cazul acesta fiind vorba de un pom cu un frunziș bogat, care promitea fructe delicioase. Evanghelia ne spune că Isus era flămând și căuta hrană care să-L revigoreze, să-L întărească. Așa că S-a apropiat de acest smochin luxuriant, care era foarte bine aranjat. Era frumos acoperit de frunze de un verde viu. Dacă aș fi fost și eu acolo, probabil că m-aș fi oprit să admir acel pom atât de frumos – cel puțin pentru un moment, să mă bucur de acel festin vizual. În mod sigur, pălăriile doamnelor din Louisville nu ar fi concurat cu splendoarea acestui smochin.

Oricum, așa cum Isus m-a condus la o gândire mai profundă, în timpul desfășurării ultimului festival Derby, cu privire la lucrurile care sunt mai importante decât aparențele, Mântuitorul S-a apropiat ca să privească smochinul mai de aproape. El a privit dincolo de podoaba exterioară, spre interior, și a fost dezamăgit de ce a văzut. Ne asemănăm și noi uneori cu acel smochin? Deși nu este rău să ai o ținută curată și plăcută, să porți o pălărie frumoasă, este mult mai important să ai gânduri valoroase la nivelul minții. Este nevoie să ne umplem mintea cu frumusețea și bogăția Cuvântului lui Dumnezeu, cu principiile Împărăției Sale. Să lucrăm în acord cu planul pe care Dumnezeu îl are cu viața fiecăreia dintre noi.

Ellen G. White ne spune că putem identifica o a doua lecție, chiar mai importantă, din întâlnirea lui Isus, care era flămând, cu acest smochin înfrunzit și totuși neroditor. Isus îi reprezintă pe oamenii care flămânez după roadele pe care ar fi îndreptățiți să le aibă, dar nu le primesc de la smochinul care este aparent înfrunzit și care ne reprezintă pe noi, copiii lui Dumnezeu. Nevoile spirituale nu au fost împlinite pentru a-i ajuta pe oamenii pentru care Hristos și-a dat viața ca să-i salveze prin harul și neprihănirea Sa.

A aduce roade

Ellen White continuă spunând: „Când Domnul este cu copiii Săi care se bucură de cunoștința și avantajele iluminării spirituale, când împărtășesc cu alții din ceea ce au primit de la Dumnezeu, ei sunt mlădițe roditoare. Ei primesc binecuvântări bogate de la Dumnezeu și sunt rodnici. (...) Ca rezultat, ei sunt bărbați (și femei) puternici în mâna lui Dumnezeu și sub influența Duhului Sfânt. Ei reprezintă în mod constant înaintea lumii bogăția bunătății divine nu numai pe plan spiritual, ci și pe cel material.” (MS, p. 65, 1912)

Continuând aceste gânduri, constatăm că în centrul mesajului Evangheliei este eliberarea de suferință și îmbunătățirea condițiilor de viață pentru toți cei care sunt în nevoie pe întregul pământ. Ascultând știrile, aflăm adesea despre tot felul de boli, sărăcie, foamete și crime. Cercetările ne arată că se vor înrăutăți condițiile în următoarele decade. Aceste preziceri se dovedesc adevărate. De exemplu, unul din Consiliile Naționale preconizează că:

- În timp ce resursele de hrană ar trebui să fie adecvate pentru a hrăni populația, numărul persoanelor subnutrite va crește și multe zone vor fi devastate de foamete din cauza conflictelor și a dezastrelor naturale. Relația ta cu Isus va conduce la recoltă? Va aduce rod credința ta? Ești dispusă să-i hrănești pe cei flămânzi?
- Aproape jumătate din populația lumii se va confrunta cu resurse limitate de apă sau chiar secetă. Credința ta va aduce rod? Vei acționa ca să le oferi apă curată?
- SIDA și alte boli vor decima populația adultă, lăsând în urmă nenumărați copii orfani. Vei aduce rod, venind în întâmpinarea stărilor lor?
- Oamenii bolnavi și înfometați se prezice că vor invada orașele, ajungând să dubleze populația celor mai mari orașe ale lumii, în căutarea hranei, a serviciilor medicale și a adăpostului. Va aduce credința ta acele roade care să le poarte și lor de grijă?
- Criminalitatea va crește – trafic de droguri, femei și copii, contrabandă cu arme, crearea urgențelor umanitare. Va aduce rod credința ta? Vei fi suficient de curajoasă pentru a lupta împotriva acestor dezastre?
- Statisticile ne informează despre durata prelungită, în cercuri vicioase, a conflictelor interne. Vei aduce roade? Vei avea curajul să lucrezi pentru a promova pacea și vindecarea?
- Terorismul se va extinde la nivel mondial, cauzând accidente la nivelul maselor. Vei aduce roade care să le liniștească temerile și să le ofere ajutor oamenilor?

În timp ce observăm cum aceste preziceri se adevăresc, cum unitatea familiei e distrusă tot mai des și intoleranța și ura sunt în creștere, trebuie să ne dăm seama că Dumnezeu dorește să aducă roade prin noi, în aceste timpuri. Credința și relația cu El se manifestă prin slujire.

Femei ale Împărăției lui Hristos, avem dovezi clare că trăim timpul de pe urmă și că Dumnezeu caută pretutindeni femei și bărbați care sunt pregătiți să slujească în această lume. El caută să înroleze pentru cauza Sa o echipă de lideri slujitori, credincioși, care nu vor face deosebire între rase, etnie, clasă socială, statut economic, vârstă sau gen. El cheamă pe acei lideri care văd slujirea ca pe o chemare înaltă. Cercetați-vă inimile! Nu credeți oare că și femeile – noi și surorile noastre – sunt chemate să slujească astfel?

Estera – exemplul vieții ei

În timp ce ne gândim la exemple de lideri slujitori, la cei care au adus roade în slujirea lor, vă invit să analizăm exemplul împărătesei Estera. Biblia ne spune că ea a fost chemată de la o viață liniștită, chiar obscură, într-un loc proeminent. Un comentator a caracterizat-o ca fiind o femeie frumoasă, cu o gândire clară, cu o stăpânire de sine remarcabilă și un altruism nobil.

Desigur, Estera cea frumoasă avea fără îndoială podoabe din belșug, dar istoria ei demonstrează că avea ceva care întrecea cu mult aparențele atractive. Ea purta în inimă și-n minte atributele exemplare ale unui lider slujitor altruist. Era inteligentă, știa să asculte cu atenție și să comunice eficient, avea o personalitate plăcută și charismă, era sociabilă, cu un psihic sănătos, cu o credință puternică în Dumnezeu și tărie morală, curajoasă, sigură și cu o sensibilitate aparte pentru nevoile altora.

Estera a primit toate aceste atribute în dar. Talentele și trăsăturile de caracter, de personalitate, i-au fost oferite de Dumnezeu pentru a le folosi în slujba Sa. Totuși Estera n-a avut habar, n-a avut nicio idee cu privire la scopul măreț pe care urma să-l aibă viața ei. Ea nu a avut ocazia să audă chemarea lui Dumnezeu în copilărie sau adolescență – așa cum s-a întâmplat cu Samuel, David sau Ieremia. Nici prietenele ei sau cei apropiați nu se așteptau ca ea să devină lider – pentru că era doar o femeie. Nu se aștepta din partea ei să ia cuvântul, dacă nu era provocată să vorbească – pentru că era femeie; nu putea să-și spună punctul de vedere în aspecte importante, pentru că nu avea putere politică – era doar o femeie. Era privilegiată, dar nu trebuia nici măcar să se îngrijoreze pentru situația poporului – pentru că era o femeie cu rolul de a aduce plăcere ochilor care o priveau și să fie un ornament pe brațul împăratului. Toți cei care o înconjurau o prețuiau doar pentru frumusețea ei deosebită și podoabele splendide pe care le purta – pentru că era doar o femeie.

Fără îndoială că această femeie avea o îmbrăcămintă splendidă, impecabilă, dar valoarea mult mai mare a Esterei era dincolo de ce putea fi privit. Când a sosit timpul, când în lumea ei de atunci s-a precipitat criza, Dumnezeu i-a adresat o chemare divină împărătesei Estera. După ce a înțeles problema poporului ei, Estera s-a rugat, a postit și a înțeles chemarea lui Dumnezeu și scopul vieții ei.

Biblia ne spune că Estera a declarat cu hotărâre că se va ocupa de cauza poporului ei, că va lua inițiativa și știm că a făcut-o, fără să se îngrijoreze pentru siguranța personală. A fost dispusă să se dăruiască pentru alții, chiar cu riscul vieții ei.

Unii au definit „chemarea” ca fiind o convocare divină. Când primești o citație de la tribunal, nu poți refuza invitația. Estera a răspuns convocării divine fără vreo ezitare: „Da, Doamne.” Acțiunile ei au demonstrat că, deși știa că Dumnezeu Își poate salva poporul și pe alte căi, El a ales-o pe ea ca instrument pentru a-și aduce la îndeplinire planul Său.

Estera a știut, de asemenea, că, dacă Dumnezeu a chemat-o, El o va și susține, fie că trăiește sau moare. Dar ea a avut nevoie de o credință puternică, pentru că Dumnezeu nu i-a descoperit de la început care vor fi rezultatele acțiunilor ei, așa cum procedează și cu noi. Ea nu știa dacă va pieri sau va avea succes în confruntarea cu răul. Tot ce a știut a fost că Dumnezeu a chemat-o și aceasta i-a fost suficient. Ca și Ghedeon, Estera și-a început viața într-un mod foarte modest, dar l-a permis lui Dumnezeu să o modeleze prin harul Său și s-o călăuzească într-o slujire extraordinară pentru copiii Săi.

Toți oamenii – cei din familiile noastre, vecinii noștri, membrii bisericii, concetățenii, frații și surorile noastre – sunt în atenția lui Satana pentru a fi distruși. Dumnezeu cheamă și astăzi femei pregătite, femei care au ceva prețios sub pălăriile frumoase și coafura stilată, femei care vor auzi chemarea și vor înțelege că sunt chemate în Împărăția lui Dumnezeu într-un timp ca acesta. Fiind modelate zilnic prin harul Lui, El vrea să facă în noi o transformare profundă, care să aducă rezultate în slujirea altora. El vrea să dezvolte acea credință care aduce roade.

Dumnezeu cheamă femei care sunt dispuse să ofere totul, care vor răspunde chemării la o conducere slujitoare. Prin darul harului Său, ne cheamă să lucrăm pentru cauza Sa, în biserica Sa, pentru lumea care ne înconjoară. Biserica nu va avea eficiență maximă, nu va fi triumfătoare în atingerea țințelor ei până când nu va uni toată gama de talente și daruri cu care a fost înzestrată. Bărbați și femei, tineri și vârstnici sunt chemați de Dumnezeu să îndeplinească scopul pentru care au fost chemați la viață.

Fiecare avem o responsabilitate. Trebuie să trecem la acțiune, să ne ridicăm în locurile privilegiate în care ne aflăm, să ieșim din zonele de confort, să ne luăm fiecare crucea și să slujim într-o biserică ce este provocată permanent de o lume aflată în nevoie, fiind dispuse să suferim durerea, frustrarea, oboseala și, în anumite situații, să înfruntăm chiar moartea pentru cauza lui Hristos.

Acum și în anii ce vor urma, lumea are nevoie de slujitori care vor face mai mult decât a fost îndeplinit în trecut. Suntem aici, în acest timp al istoriei, pentru că am fost alese să îmbrăcăm mantia slujirii. Ellen White spune: „Surorilor, dacă vrem, noi putem face o lucrare nobilă pentru Dumnezeu. Femeia nu-și cunoaște puterea. Dumnezeu n-a intenționat ca toate aptitudinile ei să fie absorbite de întrebarea: Ce să mănânc? Ce să beau și cu ce să mă îmbrac? Pentru femei, există o țință mai înaltă, un destin mai grandios. Ea trebuie să-și dezvolte și să-și cultive puterile, pentru că Dumnezeu poate să le folosească în marea lucrare de salvare de suflete din ruina cea veșnică.” (*Mărturii*, vol. 4, p. 638)

Suntem astăzi împreună pentru a primi îndrumare de la Conducătorul cesc. Suntem îmbrăcate, privim spre ceea ce avem de făcut, dar suntem noi pregătite cu adevărat pentru un timp ca acesta, în lumea actuală?

Îmbrăcămintea adecvată

În Louisville și partea de sud a Statelor Unite al Americii, oamenii sunt foarte preocupați să poarte îmbrăcăminte potrivită pentru fiecare ocazie. Noi, ca femei creștine, trebuie să purtăm haine adecvate războiului, în contextul căruia trăim, pentru că, în timp ce slujim în această lume, e nevoie să luptăm nu împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva puterilor supranaturale ale întunericului spiritual. Astăzi, ca să putem înainta, trebuie să fim îmbrăcate cu întreaga armură divină. Fie ca hainele noastre să fie croite de către Duhul Sfânt, așa cum stă scris în Efeseni, capitolul 6. Astfel, vom putea fi împodobite ca împărăteasa Estera.

Cred că Estera a purtat fuste lungi, croite din materiale foarte fine, dar avea mijlocul încins cu adevărul. Purta probabil bluze drăguțe și dantele elegante, dar era echipată și cu platoșa neprihăririi. Cred că avea numeroase perechi de pantofi eleganți, dar mult mai important pentru ea era să fie încălțată cu râvna Evangheliei păcii. Deși avea în mână un evantai elegant, cred că nu uita să poarte și scutul credinței. Și, ca podoabă care să-i completeze ținuta, purta și coiful mântuirii. Iar, alături de poșeta presărată cu pietre scumpe, ea mânuia și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.

Deci este important să fii îmbrăcată în mod adecvat pentru fiecare ocazie. Ești pregătită? Ești echipată în ținuta descrisă în Efeseni 6, în timp ce mărșăluiești spre locurile de slujire? Această ținută necesită atenție zilnică, este costisitoare. Cum am putea noi, ca femei obișnuite, cu influență limitată, să atingem și să păstrăm standardul cerut în acest sens?

Concluzie

Comentând mesajul apostolului Pavel din Romani 12, Ellen White scrie (voi pune din nou adresarea la genul feminin):

„Femeile pot fi transformate prin înnoirea minții, ca să poată deosebi «voia lui Dumnezeu, cea bună, plăcută și desăvârșită». Cum se poate face aceasta? Prin Duhul Sfânt, care ia în stăpânire mintea, inima și caracterul. Unde se poate dovedi aceasta?” Ellen White continuă: „Suntem o privesc pentru lume, îngeri și oameni.” (*Our High Calling*, p. 106)

„O lucrare reală este înfăptuită de Duhul Sfânt în caracterul uman și roadele ei sunt vizibile. Așa cum un pom bun face roade bune, tot așa pomul care este plantat în grădina lui Dumnezeu va aduce roade pentru viața veșnică.” Ea ne asigură că va avea loc o întregă transformare a vieții noastre. Deși pare să fie o lucrare costisitoare, putem beneficia de ea în mod gratuit. Este darul lui Dumnezeu pentru noi. Deci să ne grăbim să spunem împreună cu profetul Isaia: „Am auzit glasul Domnului întrebând: Pe cine să trimit și cine va merge [în slujire] pentru Noi? Eu am răspuns: «Iată-mă, trimite-mă!»” Sunt echipată și gata să slujesc!

Nu uita că Dumnezeu te-a creat cu un scop precis – pentru a îndeplini un rol unic în viață, ca Estera. Sunt anumite lucruri pe care numai tu le poți face împreună cu Dumnezeu, o nișă pe care numai tu o poți umple.

Dumnezeu să ne binecuvânteze pe fiecare în împlinirea scopului vieții noastre în slujire pentru un timp ca acesta.

SEMINAR

FRUMUSEȚEA SPIRITUALĂ

A depinde de Cuvânt într-un timp ca acesta

de Dorothy Watts

ACTIVITATE PE GRUPE: Tema 1

Notă pentru prezentator: *Cu ceva timp înainte de această întâlnire, oferiți tuturor femeilor niște punguțe și spuneți-le să pună în ele un obiect care să ilustreze ceva ce face Dumnezeu pentru ele. Nu trebuie să spună nimănui ce au pus în punguță, dar să o aducă la această întâlnire. Rugați-le să se împartă pe grupe de câte opt, nouă sau zece persoane. Persoana cea mai tânără începe.*

Pe rând, își vor scoate obiectele și vor explica în două, trei propoziții cum ilustrează acest obiect intervenția lui Dumnezeu în viața lor.

Micuțul Billy de cinci anișori asculta o discuție complexă dintre mama și tatăl lui.

– Ce vom face? a întrebat mama.

– Nu știu!

Tatăl a clătinat din cap și fruntea i s-a încrețit de îngrijorare.

– Nu știu de unde să mai cer ajutor.

- De ce nu îl rogi pe Harold să te ajute? a întrebat Billy.
- Harold? a întrebat tatăl. Cine este Harold? Nu-l cunosc.
- Știi! zise Billy, Tatăl nostru care ești în ceruri, fie Harold numele tău...

De câte ori nu am fost și noi ca părinții lui Billy, îngrijorați, speriați, neștiind încotro să ne îndreptăm, când de fapt tot ce trebuia să facem era simplu: „Roagă-l pe Harold.” Tot ce putem face este să ne întoarcem la Acela de care putem depinde întotdeauna – Isus Hristos, Cuvântul viu, și la Biblie, Cuvântul Său scris.

Putem depinde de Cuvânt!

Astăzi vom lua acest cuvânt „a depinde” (în engleză – *depend*) și-l vom folosi ca acronim, pentru a vorbi despre aspectele vieții noastre în care avem nevoie să ne bazăm pe Cuvânt.

D – Direction DIRECȚIE

Psalmii 119:105

(Pune pe cineva să citească.)

Dați-mi voie să vă împărtășesc o experiență în care am depins de Dumnezeu pentru a înțelege direcția în care să mă îndrept în viață. (***Povestește o experiență personală sau pe cea care urmează.***)

S-a întâmplat când Ron și Dorothy Watts erau misionari în India. S-au întors acasă pentru trei luni, ca să-și viziteze rudele și să încerce să găsească un bebeluș pe care să-l adopte. Timpul trecuse, erau la jumătatea lunii august și reîntoarcerea lor era programată pentru prima săptămână a lunii septembrie. Ron fusese invitat să vorbească în mai multe locuri, iar Dorothy își vizita mama, în Ohio.

Într-o seară, Ron a sunat-o pe Dorothy pentru a-i spune că doi băieți gemeni erau în așteptare pentru a fi adoptați. Ar fi putut să-i ia, dar trebuiau să fie rezidenți în California timp de un an, pentru a finaliza toate procedurile legate de adopție. Ron a rugat-o să i se alăture în rugăciune pentru ca împreună să înțeleagă voia lui Dumnezeu pentru ei, în acest aspect.

Dorothy a zăbovit mult în rugăciune în seara aceea, dar nu primise niciun răspuns. S-a rugat din nou dimineața, dar răspunsul nu a venit.

Apoi a sosit poștașul și i-a adus un pachet cu cărți pe care le comandase de la Librăria creștină ABC pe tema rugăciunii biblice, de Glen Coon. Deschizând aceste cărți, ea a descoperit cum să ceară împlinirea făgăduințelor și să fie sigură de faptul că rugăciunea ei a fost ascultată. Iată principiile:

Cere. „Cereți și vi se va da, căutați și veți găsi, bateți și vi se va deschide” (Matei 7:7). Adresează-l lui Dumnezeu acele cereri pe care a promis că le va împlini. Găsește una din cele 3 573 de făgăduințe ale Scripturii, una care se potrivește cu nevoia ta.

Crede. „De aceea vă spun că orice lucru veți cere când vă rugați, să credeți că l-ați și primit și-l veți avea” (Marcu 11:24). Să crezi că Dumnezeu își împlinește Cuvântul. El are anumite condiții, dar nu minte niciodată. Crede că împreună cu El toate lucrurile sunt posibile și va face așa cum a promis.

Personalizează. Înșușește-ți făgăduința ca fiind a ta. Îngenunchează cu Biblia deschisă la făgăduință. Pune degetul pe ea și citește-o înaintea Domnului. Spune astfel: „Doamne, Tu ai spus și eu te cred pe cuvânt. Te rog acum să împlinești această făgăduință față de mine. Ți mulțumesc chiar acum și cred că vei face așa cum ai spus. Ți mulțumesc!”

Acum, Dorothy era în căutarea uneia din cele 3 573 de făgăduințe care să spună: „Familia Watts trebuie să adopte doi băieți gemeni din California.” Desigur, că aceasta nu exista.

Dar a găsit-o pe cea din Iacov 1:5, care spune: „Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Domnul, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată.”

Ea a îngenuncheat și, punând degetul pe această făgăduință, s-a rugat: „Doamne Isuse, ai promis aici că îmi vei da înțelepciunea dacă o cer. Te rog, dă-mi înțelepciune ca să înțeleg voia Ta cu privire la perspectiva adopției. Ar trebui să rămânem aici pentru un an, ca să-i adoptăm, sau să renunțăm la această idee și să ne întoarcem imediat în India?”

În acel moment și-a adus aminte de mașina pe care o folosiseră în ultimele trei luni. Dacă se întorceau în India, trebuiau s-o vândă repede. Dacă mai rămâneau acasă încă un an, aveau nevoie de ea. Încercaseră să vândă mașina înainte ca Ron să plece în California, dar nimeni nu se interesase de ea, în urma publicității.

Poate că acesta este motivul pentru care nu am vândut-o, s-a gândit Dorothy. Desigur! Dumnezeu a prevăzut această adopție, a știut că va trebui să mai

rămânem și că aveam nevoie de mașină. „Doamne, este acesta răspunsul?” s-a rugat ea. „Este acesta planul Tău pentru noi? Trebuie să păstrăm mașina și să adoptăm copiii?”

Era încă pe genunchi când a sunat telefonul. A răspuns și o doamnă a întrebat-o:

– Aveți o mașină de vânzare?

Dorothy a fost uimită. Era incredibil. Mașina nu mai era pe lista publicitară. De unde știa despre ea?

– Da, dar nu e într-o stare foarte bună, a răspuns Dorothy. Probabil că nu veți dori s-o cumpărați. Cred că are probleme la ambreiaj, la carburator, la demaror și probabil că și la sistemul de frânare. Nu știu să vă spun despre toate aspectele.

Putem observa în ce direcție dorea să conducă lucrurile.

– Tatăl meu este mecanic, a răspuns doamna. Putem veni să o vedem chiar acum?

În 15 minute au sosit. Au condus mașina prin cartier. El a deschis capota și s-a uitat în diverse locuri.

– Nu sunt probleme prea grave pe care să nu le pot rezolva, a spus el. Cât cereți pe ea?

Familia Watts o cumpărase cu 850 de dolari. Rob spunea că ar fi mare lucru să o poată vinde cu 600 de dolari, dar că trebuie să o dea până la urmă cu cât vor reuși. Dorothy nu dorea acum ca mașina să se vândă, așa că le-a spus că prețul este de 925 de dolari.

– O vom cumpăra, a spus omul.

Ei au scris ceul pe loc. Mașina era vândută și Dorothy nu a mai avut îndoieli cu privire la ce aveau de făcut. S-au întors în India, unde Domnul le-a dăruit trei copii indieni frumoși, care sunt mari acum; au de la ei cinci nepoți.

ACTIVITATE PE GRUPE: Tema 2

Notă pentru prezentator: Rugați femeile să povestească în grupe de trei, patru persoane despre o anumită ocazie când Dumnezeu le-a împlinit nevoile pe plan fizic, mintal, social sau emoțional. Probabil una sau două dintre ele pot vorbi despre un moment în care Dumnezeu le-a dat înțelepciunea și orientarea de care aveau nevoie. Oferiți-le trei minute pentru aceasta.

E – Emotional Needs

NEVOI EMOȚIONALE

Filipeni 4:19

(Rugați pe cineva să citească.)

Minirth și Meier enumeră 12 nevoi fundamentale pe care le avem toți: aer, hrană, apă, stimulare mintală, dragoste, relație intimă, stimă de sine, putere, încredere în propriile capacități, siguranță, confort, eliberare de tensiunea psihică. Primele trei sunt necesare pentru supraviețuire. Celelalte sunt nevoi mintale sau emoționale.

Dumnezeu vine în întâmpinarea acestor nevoi ale noastre, cele emoționale și cele fizice. Iată o făgăduință din Cuvânt pe care ne putem baza. „Și Dumnezeu meu să îngrijească de toate trebuințele voastre.”

(Împărtășește o experiență personală în care Dumnezeu a împlinit nevoia ta emoțională de a avea prieteni, puterea necesară provocărilor, confort sau altceva. Sau poți folosi următoarea istorisire.)

Curând după ce s-a mutat din statul Oregon în Michigan, Dorothy Watts a rămas singură într-un weekend. Vineri seara s-a așezat la pian și a început să cânte imnurile cu care era familiarizată de multă vreme. Când a ajuns la imnul „Eu am nevoie-n orice zi să știu că frații mă iubesc... și pentru mine mijlocesc”, i s-au umplut ochii de lacrimi și nu mai putea să vadă notele pentru a cânta până la capăt.

„O, Doamne”, a șoptit ea, „nu am nici măcar o prietenă în acest loc nou care să se roage pentru mine. Te rog, Doamne, am nevoie de o prietenă! Mă simt foarte singură!”

În ziua următoare, când a deschis cutia poștală, a găsit o scrisoare de la Muriel, o femeie dintr-o biserică din apropiere unde soțul lui Dorothy predica-se. Serviseră masa împreună cu ea și familia ei în acea după-amiază. Ea scria acum: „Am simțit îndemnul să-ți scriu câteva gânduri și să-ți spun că mă rog pentru tine. Mi-ar face plăcere să fiu prietena ta.”

Dumnezeu a împlinit nevoia emoțională a lui Dorothy de a avea o prietenă. Și tu poți depinde de Dumnezeu pentru împlinirea nevoilor emoționale pe care le ai.

Joni Earekson Tada este o altă persoană care a experimentat împlinirea emoțională prin relația cu Dumnezeu. Ea era tetraplegică (paralizia celor patru membre) de la vârsta de 17 ani, în urma unui accident rutier. Viața lui Joni era dificilă, pentru că era total dependentă de alții. Dar, în această situație, ea a învățat să depindă în totalitate de Dumnezeu și de Cuvântul Său pentru împlinirea nevoilor emoționale.

Ea scrie: „În această dimineață am încercat să mă descurc singură, executând diferite mișcări cu căruciorul meu cu roțile, dar am fost atât de stângace. M-am simțit atât de handicapată. Când astfel de valuri emoționale amenință să mă înghită, îmi impun să mă prind de ancorele obiective din Cuvântul lui Dumnezeu, ca cea din Psalmii 42:5: „Pentru ce te mârnești, suflețe, și gemi înăuntrul meu? Nădărduește în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lăuda! El este mântuirea mea și Dumnezeul meu.”

Desigur, putem depinde întotdeauna de Cuvântul lui Dumnezeu pentru împlinirea nevoilor noastre emoționale.

P – Physical Needs

NEVOI FIZICE

Matei 6:28-33

(Roagă pe cineva să citească.)

(Împărtășește o altă experiență personală care să illustreze modul în care Dumnezeu și-a împlinit făgăduința de a se îngriji de nevoile tale fizice – hrană, îmbrăcăminte, adăpost, resurse financiare etc. Sau folosește experiența care urmează.)

Dorothy Watts a experimentat împlinirea acestei făgăduințe când era o tânără soție de pastor. Ea nu avea serviciu, așa că trebuia să calculeze bine toate cheltuielile ca să poată acoperi din bugetul disponibil nevoile de bază. Nu aveau resurse pentru a cumpăra haine noi.

Într-o dimineață, soțul ei a găsit-o plângând în dormitor.

– Ce s-a întâmplat? a întrebat Ron.

– Nu mai am nicio ținută care să-mi vină bine, s-a văitat ea.

I-a arătat rochia de pe umeras. Putea și el să observe că soția lui mai luase câteva kilograme în greutate și rochia aceea nu i se mai potrivea. El a zâmbit.

– Cu siguranță că Domnul ne-a purtat de grijă până acum, nu-i așa?

Dar Dorothy chiar avea o problemă. Era soție de pastor și trebuia să arate bine la biserică, să fie îmbrăcată decent. Ea s-a rugat. „Dragă Tată, Te rog, am nevoie de o rochie pentru Sabat. Vreau să am o ținută respectabilă, dar nu avem bani. Nu știu ce să fac. Încredințez această problemă în mâna Ta, Doamne. Te rog, ajută-mă.”

Nu a auzit nicio șoaptă perceptibilă, dar a simțit în sufletul ei că ar trebui să meargă în oraș ca să-și cumpere o rochie.

„Doamne, dar eu nu am bani și împreună cu Ron am decis că nu vom face cumpărături pe credit”, a continuat ea.

„Vino, Dorothy”, părea să-i spună Domnul. „Lasă grija banilor în seama Mea.”

A plecat cu primul autobuz și s-a trezit mergând pe străzile orașului, uitându-se în vitrine la rochiile pe care nu avea bani să le cumpere. Nu mersese prea mult când s-a întâlnit cu o prietenă care venea din direcția opusă.

– Unde mergi? a întrebat-o prietena.

– Caut o rochie pentru Sabat, a răspuns Dorothy.

– Nu este oare interesant? a exclamat prietena. Am ieșit în oraș cu dorința de a-ți cumpăra un dar special, ca să-ți mulțumesc pentru tot ce ai făcut pentru mine. Hai să mergem, vreau să-ți cumpăr eu rochia!

Te poți baza pe Cuvântul lui Dumnezeu pentru împlinirea tuturor nevoilor fizice, chiar și pentru lucruri mici, cum ar fi o cutie cu vitamine.

În cartea ei, *Locul protejat*, Corrie ten Boom povestește cum a apelat la Dumnezeu pentru vitaminele de care avea nevoie.

Corrie a reușit să obțină o cutie mică cu vitamine în tabăra prizonierilor de război, ca să o ajute pe sora ei, Betsy, care nu se simțea bine. La un moment dat, Betsy a fost foarte bolnavă și acea cutie mică cu vitamine era singura pe care o avea Corrie la îndemână ca să o ajute. Desigur, mulți alții erau bolnavi și aveau nevoie de acele vitamine, la fel ca Betsy, dar Corrie nu dorea să le

împartă. Betsy însă a insistat. În mod miraculos, erau suficiente tablete în acea cutie pentru toți cei care aveau nevoie și, desigur, primea și Betsy partea ei.

Cutie era opacă și Corrie nu putea să vadă câte mai erau, dar ea se ruga ca Dumnezeu să le ofere atâtea câte erau necesare. Părea că se întâmplă o minune asemănătoare cu cea a văduvei pentru care a fost înmulțit uleiul. În cele din urmă, Corrie a găsit un gardian mai binevoitor, care i-a adus o altă cutie cu vitamine. Oricum, nu dorea să risipească nimic din prima cutie, așa că a dorit să le termine pe toate înainte de a desface noua cutie. Spre uimirea ei, aceasta era goală. Nu mai era nici măcar o tabletă în ea. Dumnezeu a fost credincios, împlinind nevoile fiecărei zile.

Fie ca Dumnezeu să îplinească și nevoile voastre. Depindeți de Cuvântul Său!

ACTIVITATE PE GRUPE: Tema 3

Notă pentru prezentator: Femeile să lucreze în grupe de trei sau patru pe tema aspectelor în care avem nevoie să depindem de Dumnezeu (pe baza tabelului). Jumătate din numărul de grupe să înceapă de sus în jos. Cealaltă jumătate să înceapă de jos în sus. Rugați-le să se gândească la două personaje biblice feminine care au depins de Cuvântul lui Dumnezeu pentru împlinirea nevoii respective. În ce context a fost împlinită nevoia respectivă? După 4-5 minute, cereți un raport de la fiecare grupă.

Întemeiate pe Cuvânt

Domenii în care avem nevoie să depindem de Cuvântul lui Dumnezeu.

D irection (Direcție) 1. 2.	Psalmii 119:105
E moțional Needs (Nevoi emoționale) 1. 2.	Filipeni 4:19
P hysical Needs (Nevoi fizice) 1. 2.	Matei 6:28-33
E ternal Needs (Nevoi cu valoare veșnică) 1. 2.	2 Timotei 3:15 1 Petru 2:2
N eed for Meaning (Nevoia de sens al vieții) 1. 2.	Psalmii 119:104
D efense against Satan (Apărare împotriva lui Satana) 1. 2.	Psalmii 119:11

E – Eternal Needs

NEVOI CU VALOARE VEȘNICĂ

1 Petru 2:2

(Rugați pe cineva să citească.)

Cuvântul lui Dumnezeu este foarte important pentru mântuire, pentru că ne trimite la Cuvântul viu care a murit, pentru ca noi să trăim. Avem nevoie de Cuvânt ca să creștem continuu din punct de vedere spiritual, să fim schimbați și să devenim ceea ce Dumnezeu dorește să fim.

Kay James, lider guvernamental din SUA, știe că poate depinde de Dumnezeu pentru împlinirea nevoilor cu valoare veșnică.

Era prin anii de liceu. Familia din care făcea parte nu era religioasă, dar ea a urmărit într-o seară la televizor o prezentare evanghelică a lui Billy Graham. Era seara în care Billy Graham se preocupa de tineri în mod special și a lansat o provocare pentru ei. Ea ascultat cu atenție, apoi s-a dus în dormitorul ei și s-a rugat.

„Doamne, Billy Graham spune că Tu ești. Eu nu știu dacă ești acolo sau nu, dar vreau să încerc. Nu sunt mulțumită cu viața pe care o trăiesc. Am prea multe probleme. Nu știu cum să le rezolv, așa că îți încredințez viața mea. Dacă nu voi fi satisfăcută de ceea ce vei face cu ea, o voi lua înapoi, dar acum îți ofer un an.”

A căutat prin casă și a găsit un Nou Testament. A început să citească din Evanghelia după Matei. Nu a înțeles prea multe, dar a continuat pentru că făcuse o promisiune. A terminat cu Matei și a trecut la Marcu, considerând-o cea mai stupidă carte pe care a citit-o vreodată. Informațiile se repetau.

Dar Kay era hotărâtă să încerce și a început să-și dea seama că ceva se petrecea în sufletul ei, dar nu putea să înțeleagă ce anume. Privind acum în urmă, își dă seama că puterea Duhului Sfânt lucra prin acea carte. Până la sfârșitul anului, și-a predat viața în întregime lui Dumnezeu. A acceptat să primească în dar mântuirea Lui și continua să crească zilnic prin studiul Cuvântului.

Petra Sukow a participat la întâlnirile evanghelice susținute de George Vandeman, în Londra. Era agnostică, dar pastorul Vandeman a provocat-o să petreacă zilnic 15 minute studiind Cuvântul lui Dumnezeu, pentru a constata personal ce se întâmplă în viața ei. În modul ei caracteristic de a face totul cât mai bine, Petra a început să petreacă nu doar 15 minute, ci o oră întregă cu Biblia în mână. Desigur că L-a primit pe Isus, a crezut, a fost născută din nou și a început să conlucreze cu Dumnezeu.

Nu se poate altfel decât să-L găsești pe Hristos, mântuirea Sa și să crești spiritual atunci când petreci timp în prezența Cuvântului Său. Este garantată schimbarea pentru veșnicie, dacă Îi permiți să acționeze.

Poți depinde de Cuvânt pentru împlinirea nevoilor cu valoare veșnică.

N – Need for meaning in life **NEVOIA DE A AVEA UN SCOP ÎN VIAȚĂ**

Psalmii 119:104

(Roagă pe cineva să citească.)

Ne putem baza pe Cuvântul lui Dumnezeu pentru a avea o înțelegere de ansamblu a lucrurilor: planul divin pentru întregul univers, cauza durerii și a suferinței, scopul lui Dumnezeu pentru viața noastră și motivul îngăduirii încercărilor și dificultăților. Dacă petrecem timp liniștit studiind Cuvântul Său, vom găsi răspuns pentru toate întrebările grele ale vieții. Vom înțelege scopul, semnificația și motivația corectă pentru existența noastră. Vom fi determinate să trăim, în ciuda greutăților și handicapurilor cu care ne-am putea confrunta.

Pe 8 decembrie 1941, în ziua următoare bombardamentului Pearl Harbor, un vapor japonez înainta pe râul Whangpo în Shanghai, China, unde Fay Anderson, care avea pe atunci 12 ani, locuia cu familia ei. Tatăl ei, fiind ofițer militar britanic, era atunci departe de casă, îndeplinindu-și obligațiile militare.

Fay și mama ei erau printre cei 600 de prizonieri de război trimiși într-un lagăr de concentrare din Yangchow, lângă Chingiang. Ele două împărțeau un spațiu foarte strâmt, alături de alte 60 de femei din același dormitor imens.

De la 13 până la 16 ani, Fay s-a luptat să găsească un sens pentru viața trăită în acel lagăr de concentrare. Întinzându-se pe jacheta ei care arăta ca o plasă de țânțari, singurul loc de acolo ce-i aparținea, cântărea împrejurările vieții: de ce război, de ce suferință, de ce toate acele dificultăți și tratament inuman al omului pentru om? Văzuse atâta cruzime în acel lagăr, încât a devenit dură și încruntată.

Ea spune: „Am fost mâniaoasă pe Dumnezeu. Am cultivat resentimente. Credința și dulceața copilăriei mele mi-au fost răpite de experiența teribilă a vieții de prizonier de război.”

Furioasă, și-a îndreptat pumnul spre cer. „Unde ești, Dumnezeule? De ce îngădui să se întâmple astfel de lucruri?”

Nu mult după aceea, când stătea la rând pentru a lua masa, Fay l-a întâlnit pe domnul D. J. Watson, un misionar, care a invitat-o să participe la ora de studiu biblic. Fay mai auzise istorisiri biblice în trecut, dar nu-și aducea aminte să mai fi văzut o Biblie deschisă până atunci. Nu citise niciun verset biblic pentru ea însăși.

Experiența studiului biblic i-a descoperit lui Fay pentru prima dată sensul și scopul vieții. A început să înțeleagă scopul lui Dumnezeu pentru lume și pentru viața ei. În Cuvânt a descoperit un Dumnezeu personal, un Dumnezeu care este Tată, Prieten, un Dumnezeu care vrea să locuiască împreună cu ea pentru totdeauna.

Ea scrie: „Am mărturisit cu suspine pe umărul lui D. J. Watson că renunț la rebeliunea mea. Am îngenuncheat în iarbă și Cel Atotputernic S-a coborât și mi-a luat viața în mâinile Sale.” Prin cuvântul lui Dumnezeu, Fay a găsit speranță, scop și sens pentru viața ei.

Poți depinde de Cuvântul lui Dumnezeu pentru sens și scop.

D – Defense Against Satan

APĂRARE ÎMPOTRIVA LUI SATANA

Psalzii 119:11

(Roagă pe cineva să citească.)

Elizabeth Mittelstaedt, din Frankfurt, știe că există putere în Cuvânt pentru a birui forțele răului care ne-ar putea distruge viața.

În urma unui tratament dentar obișnuit, Elizabeth a rămas cu un nerv de la nivelul madibulei profund afectat și cu o durere constantă. Dar din această durere s-a născut o istorie miraculoasă.

La câteva luni după ce aflase un alt prognostic, Elizabeth era acum disperată din cauza durerii și a incapacității ei de a avea copii. Într-o zi, în timp ce se plimba pe un pod din apropiere de Frankfurt, s-a uitat în jos, spre apă, a văzut pietrele și a vrut să sară.

O voce a părut să-i spună: „De ce nu ai sări?” S-a uitat din nou spre apă și s-a gândit: *Nu este suficient de adâncă pentru a-mi curma viața.* Vocea a revenit în mod sarcastic: „Nu te îngrijora. Sari! Este acolo o piatră. Te vei lovi cu capul de ea. Va pune capăt situației tale mizerabile. Sari!”

Deodată și-a dat seama că Satana era cel care îi vorbea, împingând-o să-și curme viața. În acel moment, și-a adus aminte de versetul din Matei 4, care

spune că Isus era pe aripa templului și același diavol L-a îndemnat să sară. Pentru că Isus nu a cedat ispitei lui Satana, și-a dat seama că nici ea nu trebuie să cedeze.

A spus cu voce tare: „Nu! Nu voi sări. Mă voi încrede în Dumnezeu.” Apoi a început să plângă, vărsându-și inima înaintea lui Dumnezeu. „Doamne, îmi este teamă să mă gândesc că voi avea dureri pentru tot restul vieții. Nu cred că voi rezista.”

Domnul i-a adus în minte un alt verset pe care îl memorase: „Nu vă îngrijorați dar de ziua de mâine, căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei” (Matei 6:34).

S-a gândit atunci: *Domnul îmi spune să nu mă îngrijorez pentru mâine. El îmi va da putere pentru fiecare zi. Astăzi nu mă voi teme. Voi reuși cumva să parcurg această zi.*

În acel moment, și-a ridicat privirea peste oraș și a văzut crestele frumoase ale munților, casele îngrijite cu jardiniere pline cu flori sub ferestre, cu garduri strălucitoare și trotuare curate. Dar, în spatele porților încuiate și a ținutelor elegante, știa că se ascunde durerea miilor de femei care se confruntau cu căsniciile destrămate, depresie, vinovăție și speranțe spulberate.

Elizabeth a avut simțământul că Domnul îi spune: „Acele femei se simt ca și tine astăzi. Și ele ar vrea să renunțe; durerea lor este la nivel emoțional.” Deodată, și-a dorit să le încurajeze. În acea dimineață, în timp ce stătea pe pod, s-a născut în mintea ei ideea de a concepe o revistă pentru femei, prin intermediul căreia să le ajute pe femeile din Germania să-L cunoască pe Dumnezeu.

Satana vine la noi deghizat în multe feluri, încercând să ne descurajeze cu durere, depresie, disperare sau cu tentațiile bogățiilor lumești, cu putere, fericire sau cu euforia unei relații extramaritale. Nu contează cu ce, atâta timp cât reușește să ne prindă. El ne cunoaște foarte bine, știe ce temperament avem și care ne sunt punctele slabe.

Nu știi care sunt punctele tale slabe, dar ceva știi sigur: te poți bizui pe Cuvântul lui Dumnezeu care te va ajuta să-l biruiești pe cel rău și orice ar aduce în calea ta.

Siguranța noastră este numai în Cuvântul lui Dumnezeu și în rugăciune. Acestea reprezintă singura noastră apărare împotriva celui rău.

Poți să te gândești la o femeie din Biblie care a fost dependentă de Cuvântul lui Dumnezeu?

ACTIVITATE PE GRUPE: **TEMA 4**

Notă pentru prezentator: Femeile din fiecare grupă să citească pasajul din Geneza 21:9-20 într-un mod special. Roagă-le să se așeze pe ele însele în rolul fiecărei femei, să încerce să-și imagineze ce simțăminte și ce nevoi au avut în timpul în care au trăit. Apoi, roagă-le să discute pe tema următoarelor întrebări:

- Sara:** 1) Ce fel de emoții și simțăminte a avut?
2) Care au fost nevoile ei?
3) Ce lecții se desprind din experiența Sarei pentru femeile creștine de astăzi?

- Agar:** 1) Ce fel de simțăminte a avut?
2) Care au fost nevoile ei?
3) Ce lecții se desprind din experiența lui Agar pentru femeile creștine de astăzi?

Putere în Cuvântul lui Dumnezeu

Bianca Rothchild avea toate motivele să fie întristată. În 1939, chiar înainte de a 16-a aniversare a vieții ei, a început războiul în Polonia. Șase ani mai târziu, ea era singura supraviețuitoare din familia ei lărgită de 43 de membri. Toți au murit în lagărele de concentrare.

Bianca a suferit mult din cauza celor care o capturaseră: coaste rupte, fractură de antebraț, un picior mutilat și probleme grave la nivelul spatelui, după ce un gardian a călcat-o cu cizmele lui grele. Poartă și astăzi urmele acelor bătăi.

După ce a călcat-o în picioare, Bianca a alergat afară, în zona unde se făceau razii aeriene, s-a uitat spre cer și a strigat: „O, Doamne, fă să cadă o bombă peste acest lagăr și scapă-mă astfel de mizeria acestei vieți.

Pentru că a supraviețuit, în ciuda tratamentului brutal, ea a început să se întrebe ce plan avea Dumnezeu cu viața ei. În interiorul barăcii în care stătea,

ea a deschis o carte și a citit: „Avem dreptul de a oferi, astfel încât alții să primească. Putem oferi lucruri materiale sau suport moral. Putem oferi o ureche prietenoasă și, mai mult decât orice altceva, putem oferi dragoste.”

Bianca și-a dat seama că are două opțiuni. Putea să-și petreacă restul vieții compătîmindu-se, cultivând un spirit de ură și amărăciune, sau putea alege calea dragostei, a bunătații, concentrându-se la nevoile altora.

În acea seară, i s-a descoperit Cuvântul vieții. „Dragă Doamne”, s-a rugat ea, „ajută-mă să rezist în acest mediu teribil și promit să mă dăruiesc pe mine într-un spirit de dragoste autentică.”

După război, a emigrat în Statele Unite, unde și-a găsit o locuință într-o zonă cu mai multe apartamente aflate în aceeași curte. Acolo a găsit modalități practice de a-și manifesta dragostea.

Cei mai mulți dintre locatari erau în vârstă și aveau nevoie adesea de o licărire de zâmbet. De câte ori era cineva la spital sau ținut în patul de acasă, Bianca le oferea câte o felicitare cu câteva gânduri înveselitoare și urări de însănătoșire. Pe fiecare dintre acestea ea semna: „Doamna care vă aduce raze de soare.” De-a lungul anilor, zeci de persoane au primit felicitări de la această femeie care emana bucurie prin temperamentul ei.

Un vecin a comentat: „Ea are o problemă cu spatele, dar aceasta nu pare să-i afecteze vreodată buna dispoziție. Este întotdeauna fericită.”

Ei nu știu despre lupta ei cu amărăciunea și cu disperarea din acea noapte din lagărul de concentrare. Ei văd doar rezultatele relației ei cu Dumnezeu, a dependenței ei de Cuvântul Său.

Christina a petrecut noaptea cu mătușa ei. În seara aceea, s-au delectat cu activități favorite. Dar, ca cei mai mulți copii cu vârsta de cinci ani, când a sosit timpul de culcare, a găsit tot felul de motive ca să amâne acel moment inevitabil.

I s-a făcut baie, a ascultat apoi o povestire, a primit și ceva de băut și apoi a cerut să meargă din nou la toaletă. În următorul moment, a spus că îi este frică de întuneric. Așa că mătușa a căutat și a găsit o luminiță de noapte.

– Acum poți să dormi, a spus mătușa, ieșind din cameră pentru a mai face alte treburi. Curând însă a auzit din nou vocea Christinei.

– Mi-e frică! N-ai vrea să vii să stai cu mine în pat?

– Nu pot să vin acum, i-a spus mătușa. Am multe lucruri de făcut. Dar nu trebuie să-ți fie frică. Ne-am rugat împreună ca Isus să trimită îngerii Lui să vegheze asupra ta. Isus are grijă de tine.

Imaginați-vă șocul și uimirea mătușii când a auzit replica următoare:

– Hmm! Isus nu poate să aibă grijă nici măcar de El Însuși.

– Ce vrei să spui? a întrebat mătușa.

– Da, El este doar un bebeluș, a explicat Christina.

– Nu, nu este așa! a exclamat mătușa.

– Ba da, așa este, a insistat Christina. Educatoarea mi-a spus că El a fost înfășat în scutece și a fost pus într-o iesle.

Mătușa a asigurat-o repede că Isus a fost un prunc cu mult timp în urmă, dar a crescut și acum este mare și puternic, în stare să aibă grijă de ea.

Christina a zâmbit când a înțeles acest adevăr.

– Mă bucur că este destul de mare, a spus ea.

– Desigur, Christina, și eu mă bucur că El este mare așa cum ne promite Cuvântul lui Dumnezeu, pe care ne putem baza cu adevărat.

PATRU PRINCIPII BIBLICE PENTRU FEMEILE CREȘTINE DE ASTĂZI

1. Dumnezeu înțelege și cunoaște simțămintele, dorințele, temerile și nevoile noastre. (Evrei 4:15)

Este foarte încurajator să știm aceasta. Isus observă lacrimile noastre care curg din cauza singurătății, pentru că am fost respinse. El ne înțelege temerile atunci când nu știm de unde vom avea banii necesari pentru a plăti chiria în luna următoare. El știe despre ispitele înverșunate cu care Satana ne iese în cale. Ne cunoaște slăbiciunile, luptele, problemele și nedumeririle.

„Inima Sa iubitoare este mișcată de necazurile noastre și chiar de strigătul nostru de durere. Să aducem înaintea Lui tot ceea ce ne apasă. Nimic nu este prea greu pentru El, pentru că este Cel care ține lumile și guvernează întregul univers. Nimic din ceea ce, într-un fel oarecare, are legătură cu pacea noastră nu este prea neînsemnat pentru ca El să nu-l ia în seamă. În experiența noastră, nu există un capitol prea întunecat pentru ca El să nu-l poată citi și nici încurcături așa de dificile pe care El să nu le poată rezolva. Nicio nenorocire nu se poate abate asupra celui mai neînsemnat dintre copiii Săi, nicio îngrijorare nu-i poate chinui sufletul, nicio bucurie nu-l poate încânta și nicio rugăciune sinceră nu-i iese de pe buze fără ca Tatăl nostru ceresc să nu observe, fără ca El să nu manifeste un interes viu pentru toate acestea.” (*Calea către Hristos*, p. 85)

2. Dumnezeu este dispus să împlinească toate nevoile noastre: fizice, mintale, emoționale, sociale și spirituale. (Filipeni 4:19)

El este în stare să facă mult mai mult decât ne imaginăm sau cerem noi. El poate să ofere un copil unei femei care are o vârstă înaintată și poate oferi apă în deșert. El are grijă de nevoile unei femei singure, ca Agar, și de cele ale femeii căsătorite, ca Sara.

„El îi învață să caute mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Sa și făgăduința Lui este că vor primi pe deasupra toate lucrurile de care au nevoie

în viața aceasta. Frământarea este oarbă și nu poate să vadă viitorul, dar Isus vede sfârșitul de la început. În orice greutate, El are o cale pregătită pentru a aduce ușurare. Tatăl nostru ceresc are o mie de căi pe care ne poate veni în ajutor și despre care nu știm nimic.” (*Hristos, Lumina lumii*, p. 283)

3. Cuvântul lui Dumnezeu este sigur. El va împlini ce a promis. Făgăduințele Lui sunt sigure. (Numeri 23:19)

Sara a râs când i s-a spus că va avea un fiu la vârsta ei înaintată. Era imposibil. Dar la Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile. El are o mie de căi pe care poate interveni despre care noi nu știm nimic. Când promite ceva, El împlinește. Ne putem încrede în Cuvântul Său.

„Asigurarea aceasta este cuprinzătoare și nelimitată și Cel care a dat-o este credincios în îndeplinirea ei. Dacă nu primim lucrurile pe care le-am cerut chiar atunci când ne-am rugat, trebuie totuși să credem că Dumnezeu aude și că El va răspunde rugăciunilor noastre. (...) Când ni se pare că nu primim răspuns la rugăciunile noastre, trebuie totuși să ne prindem tare de făgăduințele care ne sunt date, căci timpul răspunsului va veni cu siguranță și vom primi binecuvântarea de care avem cea mai mare nevoie. Dar a pretinde ca rugăciunea să fie totdeauna împlinită chiar în felul dorit de noi ar fi o îndrăzneală necuvenită din partea noastră. Dumnezeu este prea înțelept ca să poată greși și prea bun ca să rețină vreun bine de la cei care umblă în neprihănire. Deci nu trebuie să ne temem a ne încrede în El, chiar dacă nu vedem imediat un răspuns la rugăciunile noastre. Să ne bazuim pe făgăduința Lui, care este sigură: «Cereți și vi se va da.»” (*Calea către Hristos*, p. 81)

4. Relația cu Dumnezeu transformă viața și chipul nostru, viitorul, împrejurările și simțămintele noastre. (Isaia 61:3)

Ați observat ce s-a întâmplat cu Sara și Agar când au relaționat cu Dumnezeu? Aceasta este realitatea întotdeauna când întâlnim Cuvântul vieții în Scriptură.

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea

Istoria Departamentului Misiunea Femeii

Care este istoria Departamentului Misiunea Femeii?

- Istoria Departamentului Misiunea Femeii în Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea.
- Istoria Departamentului Misiunea Femeii în Diviziunea America de Nord
- Începutul Departamentului Misiunea Femeii în alte diviziuni

O privire de ansamblu asupra istoriei Departamentului Misiunea Femeii în Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea.

Pentru directorii Departamentului Misiunea Femeii și pentru toți cei interesați de modul în care femeile au lucrat în Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, informațiile următoare conturează o imagine despre cursul istoriei acestui departament între anii 1844–2005.

Un studiu atent al recomandărilor și inițiativelor luate va conferi o înțelegere cu privire la ce se pot aștepta membrii bisericii din partea celor care lucrează în cadrul acestui departament.

Materialul acesta, rezultat în urma cercetărilor atente, ne oferă o formă condensată a două articole care au fost prezentate de Kit Watts (director asistent la *Adventist Review*) în decembrie 1990 și februarie 1991.

Decembrie 1844 – Ellen Gould Harmon primește prima viziune în timp ce se ruga împreună cu alte patru femei tinere în Portland, Maine, SUA. Misiunea ei durează până la moartea sa, în 1915.

Octombrie 1874 – Doamna Henry Gardner, membră a grupei de rugăciune din Battle Creek, coordonează formarea Asociației „Dorca”.

1874 – Doamna Sarepta M. I. Henry este numită ca suprintendent al Departamentului Național de Lucrare Misionară a Uniunii Femeilor Creștine.

1896 – S. M. I. Henry vine într-un sejur la Sanatoriul Battle Creek și devine mai târziu adventistă de ziua a șaptea.

1898 – Doamna Henry corespundează cu Ellen White și subliniază în această corespondență „misiunea femeii”. Primește apoi acreditare din partea Conferinței Generale și devine primul director al Departamentului Misiunea Femeii în cadrul Conferinței Generale. A scris patru pagini care au fost adăugate ca supliment la revista *Review and Herald*, 6 decembrie 1898.

1899 – D-na Henry a publicat o rubrică săptămânală în revista *Review*, intitulată „Lucrarea evanghelică a femeii”. Includea acolo studii biblice, poezii, scrisori și alte sfaturi practice. A călătorit de-a lungul Statelor Unite, fiind neobosită în a ține discursuri.

16 ianuarie 1900 – S. M. I. Henry moare; un comitet format din nouă membri continuă lucrarea pentru o vreme. Rubrica adresată femeilor dispare din *R&H* în iunie 1901.

16 iulie 1915 – Moartea lui Ellen G. White.

Septembrie 1973 – Se întrunește primul comitet în care se discută tema „Rolul femeii în biserică” în campusul Mohaven, Ohio.

Aprilie 1980 – N. C. Wilson, președintele Conferinței Generale, la Sesiunea Adunării Generale din Dallas a declarat că biserica trebuie să găsească modalități de a organiza și a folosi potențialul vast reprezentat de talentele femeilor.

1983 – Se formează Comisia Femeilor în Diviziunea America de Nord – prin Biroul de Resurse Umane.

Martie 1985 – Se întâlnește Comisia pe tema rolului femeii; vin delegați din câmpul mondial. Se recomandă alcătuirea unui plan de acțiune, pentru o mai bună implicare a femeilor în biserică.

Iulie 1985 – Sesiunea Conferinței Generale din New Orleans votează „activitate afirmativă” pentru implicarea femeilor în lucrarea bisericii, aceasta urmând să constituie un plan prioritar pentru conducerea bisericii. Liderii trebuiau să-și folosească influența lor executivă pentru a favoriza slujirea femeilor în toate departamentele bisericii care nu necesită hirotonire.

15 octombrie 1985 – Comitetul Conferinței Generale organizează o întâlnire specială a Departamentului Misiunea Femeii, având coordonator pe Betty Holbrook.

Martie 1988 – Comisia privind rolul femeii se întâlnește din nou. Se recomandă mai mult studiu. Comitetul Departamentului Misiunea Femeii al CG înaintează către președintele Neal Wilson propunerea pentru angajarea cu normă întreagă a unui director pentru acest departament.

Aprilie 1988 – Karen Flowers este numită coordonator al Departamentului Misiunea Femeii la Conferința Generală.

August 1988 – Împreună cu Karen Flowers ca lider al Comitetului MF, au formulat o Declarație de Misiune pentru Departamentul Misiunea Femeii.

13 octombrie 1988 – „Spațiul pentru gen” – un editorial în *Adventist Review* – cere Conferinței Oregon să înființeze Departamentul Misiunea Femeii. Se propune înființarea departamentului în toată lumea.

16 martie 1989 – „Comoara uitată”, un editorial în *Adventist Review*, descrie pe scurt activitatea sorei S. M. I. Henry și face apel pentru reînființarea Departamentului Misiunea Femeii.

19 martie 1989 – Liderii a nouă grupe de femei se întâlnesc în urma invitației adresată de Comisia Femeilor din Diviziunea America de Nord. Se votează: poziție cu normă întregă de director al Departamentului Misiunea Femeii la Conferința Generală și Diviziunea America de Nord.

12–17 iulie 1989 – Comisia Internațională pentru Rolul Femeii se întâlnește în Cohutta Springs, Georgia; Karen Flowers prezintă studiul făcut de Comitetul Dep. MF despre leadership în toate zonele. Cele 17 femei membre recomandă înființarea unui birou al Dep. Misiunea Femeii.

13 iulie 1989 – Karen Flowers, coordonator al Comitetului MF, prezintă rezultatele studiului „Rolul femeilor în biserică – un sondaj internațional în rândul femeilor adventiste de ziua a șaptea aflate în poziții de lideri”. Acest document cu 57 de pagini prezintă profilul a 875 de persoane din toate diviziunile bisericii mondiale, care au răspuns, și rezumă ideile lor.

17 iulie 1989 – Cele 17 femei, membre ale Comisiei Internaționale pentru Rolul Femeii în Biserică, declară: Recomandăm angajarea coordonatoarelor Departamentului Misiunea Femeii care să modereze activitatea tuturor femeilor adventiste, atât ca laice, cât și ca angajate confesional. (A) Să fie angajate cu normă întregă la nivelul Conferinței Generale și Diviziuni. (B) Angajate cu cel puțin jumătate de normă la nivelul uniunilor și conferințelor.

23 iulie 1989 – Comisia Femeilor din Diviziunea America de Nord (Camp Hope, British Columbia, Canada). Membrele acestei comisii au venit din fiecare Uniune a Americii de Nord și au votat recomandările de mai sus, subliniind în mod special ca diviziunea lor să aleagă un director al Departamentului Misiunea Femeii.

Noiembrie 1989 – Dr. Ramona Perez Greek este numită coordonator al Comisiei Femeilor din Diviziunea America de Nord.

12 iunie 1990 – Karen Flowers, coordonator al Comitetului MF la CG, introduce pe agenda administratorilor de la Conferința Generală propunerea de angajare a directorilor MF cu normă întreagă.

5–15 iulie 1990 – Comitetul MF din cadrul Conferinței Generale sponsorizează un stand la Sesiunea Conferinței Generale din Indianapolis. A fost confecționat pentru acea ocazie un panou cu femeile care-l slujesc lui Hristos în fiecare diviziune a lumii. Acesta a fost mutat apoi la sediul CG. Nu a fost luat în discuție subiectul Departamentului Misiunea Femeii în acea sesiune.

12 iulie 1990 – Rolul de onoare al președinților, inițiat de Karen Flowers, coordonator al comitetului MF, și de Neal C. Wilson. Fiecare președinte de diviziune a numit o femeie care aduce contribuții semnificative în cadrul bisericii ca să reprezinte femeile adventiste din diviziunea ei.

24 septembrie 1990 – Treizeci și cinci de femei, reprezentante ale diverselor grupuri, s-au întâlnit în Pennsylvania, cerând bisericii să numească și să angajeze cu normă întreagă câte un director al Departamentului Misiunea Femeii la toate nivelurile. Ele să aibă responsabilitatea de a concepe, a evalua și a dezvolta strategii pentru a veni în întâmpinarea nevoilor femeilor; să furnizeze informații corecte în ce privește rolul femeii în biserică; să sponsorizeze întâlniri care au ca scop hrănirea spirituală; să coordoneze educarea și informarea femeilor în ce privește principiile de funcționare a bisericii. La nivelul CG, această persoană trebuie să fie o coordonatoare a câmpului mondial. La toate nivelurile, această poziție trebuie să fie susținută integral, având buget pentru călătorii, buget pentru acoperirea studiilor de cercetare, publicațiilor, traducerilor, materialelor și întâlnirilor.

Septembrie 1990 – Elizabeth Sterndale este aleasă de către Comitetul Diviziunii America de Nord și Comitetul Conferinței Generale coordonator al câmpurilor din Diviziunea America de Nord și a primit statut de administrator al Departamentului Misiunea Femeii în Diviziunea America de Nord.

4 octombrie 1990 – Consiliul Anual acceptă recomandările președintelui Robert Folkenberg:

AVÂND ÎN VEDERE CĂ fiecare are nevoie de afirmarea valorii personale și a valorii pe care biserica o pune pe daruri și contribuții;

AVÂND ÎN VEDERE CĂ femeile reprezintă o resursă bogată de daruri spirituale care pot fi dezvoltate din plin și utilizate pentru îndeplinirea misiunii globale a bisericii;

AVÂND ÎN VEDERE CĂ dialogul deschis și includerea punctului de vedere al femeilor în rândul liderilor va oferi mai mult echilibru și o privire de ansamblu în luarea deciziilor;

AVÂND ÎN VEDERE CĂ femeile au nevoie să fie hrănite spiritual, să le fie împlinite nevoile lor distincte și să fie conduse în slujirea creștină, **a fost RECOMANDAT:**

1) Să se autorizeze înființarea Biroului Departamentului Misiunea Femeii la nivelul Conferinței Generale, pentru a dezvolta misiunea pentru femei prin intermediul femeilor în biserica mondială. Această persoană va da raport de activitate președintelui. (Această poziție va include un buget existent, nu unul adițional.)

2) La nivelul fiecărei diviziuni, să fie identificată nevoia Departamentului Misiunea Femeii și să se găsească cea mai potrivită modalitate pentru a împlini această nevoie.

5 octombrie 1990 – Rose Otis a fost aleasă ca director al Biroului Departamentului Misiunea Femeii la Conferința Generală.

Iulie 1995 – La Sesiunea Conferinței Generale se votează statutul deplin ca departament – Misiunea Femeii.

Iulie 1995 – Rose Otis este aleasă ca director al Departamentului Misiunea Femeii, Conferința Generală.

Octombrie 1995 – Ardis Stenbakken este numită ca director adjunct al Departamentului Misiunea Femeii, Conferința Generală.

6 iunie 2015 – Ziua Misiunii Femeii

39

Decembrie 1996 – Dorothy Eaton Watts este aleasă director al Departamentului Misiunea Femeii, Conferința Generală.

6 octombrie 1997 – Consiliul Anual o alege pe Ardis Dick Stenbakken ca director al Departamentului Misiunea Femeii, Conferința Generală.

Aprilie 1998 – Lynnetta Siagian Hamstra este aleasă director adjunct al Departamentului Misiunea Femeii la Conferința Generală.

2001–2005 – Heather-Dawn Small este aleasă ca director adjunct al Departamentului Misiunea Femeii, Conferința Generală.

2004 – Ardis Stenbakken se pensionează la sfârșitul anului 2004.

Iulie 2005 – Heather-Dawn Small este aleasă director al Departamentului Misiunea Femeii, Conferința Generală.

Iulie 2005 – Raquel Queiroz da Costa Arrais este aleasă ca director adjunct.

**Manualul Departamentului Misiunea Femeii, Conferința Generală*